

- विश्वप्रै** adj. heisst der Abschnitt des TBr. 3, 11, 5. — TBr. 3, 11, 9, 9.
विश्वप्रैन् Uṅādis. 1, 158. m. = देव Uṅādis. = वक्रि, चन्द्र, समीरण
 und कृतात् H. an. 3, 418. fg. = सूर्य Çabdār. im ÇKDr. = विश्वकर्मान्
 Uṅādivr. im Saṃkshiptas. nach ÇKDr.
विश्वप्सा m. Feuer (Alles verzehrend) Trik. 1, 1, 67.
विश्वप्सु adj. nach dem Comm. allgestaltig: ब्रह्म RV. 6, 35, 3. क्वं
 विश्वप्सु विश्ववीर्यम् 8, 22, 12. यज्ञ 10, 77, 4. — Vgl. विश्वप्सु.
विश्वप्स्य adj. nach dem Comm. allgestaltig oder allgeniessbar: व-
 सिंष्टो रायस्कमो विश्वप्स्यस्य RV. 7, 42, 6. 8, 86, 15. धारया विश्वप्स्यो
 (von einem f. °प्स्यो oder für °प्स्यया) VS. 12, 10. der Wagen der A-
 çvin अभि यदा विश्वप्स्यो जिगाति RV. 7, 71, 4. विश्वप्स्याय (etwa n. zu
 aller Sättigung) प्र भरतु भोजनम् 2, 13, 2.
विश्ववन्धु m. ein Freund der ganzen Welt Bhāg. P. 4, 4, 15.
विश्ववीज n. der Same von Allem Pañkar. 4, 3, 25.
विश्ववेद्य m. ein Buddha (Alles wissend) Trik. 1, 1, 10.
विश्वभद्र = सर्वतोभद्र Kālakakra 4, 20. 76.
विश्वभरतु adj. allertaltend, allnährend: Agni RV. 4, 1, 19. Çāṅkh.
 Çr. 6, 12, 10.
विश्वभर्तु m. Allertalter Bhāg. P. 3, 16, 24. Kālakakra 3, 93. 4, 1, 5, 258.
विश्वभव adj. aus dem Alles entsteht Bhāg. P. 4, 9, 16. Weber, Kṛsu-
 nāg. 289.
विश्वभानु adj. allscheinend: die Marut RV. 4, 1, 3. 8, 27, 3.
विश्वभाव adj. = विश्वभावन Bhāg. P. 10, 81, 13.
विश्वभावन adj. der Alles werden lässt VP. 2, N. 2. Bhāg. P. 1, 11,
 7. 2, 7, 50. 4, 7, 32. 28, 65. Mārk. P. 42, 2. Weber, Rāmāt. Up. 337.
विश्वभुज 1) adj. Alles geniessend, — verzehrend Maitrjup. 5, 1. Ma-
 bāpurusha Hariv. 14119. fg. Vishṇu H. ç. 73. Indra Verz. d. Oxf.
 H. 41, b, N. 4. — 2) m. a) N. eines best. Feuers MBh. 3, 14146. — b) N.
 pr. eines Sohnes des Indra MBh. 1, 7304. — c) N. einer Gruppe von
 Manen Mārk. P. 96, 43.
विश्वभुजा f. N. pr. einer Göttin Verz. d. Oxf. H. 71, b, 11. fg. Verz. d.
 B. H. 146, b, 1 v. u.
विश्वभू m. N. pr. eines Buddha H. 236. Vjūtp. 3. Lalit. ed. Calc. 5, 1 v. u.
 Burn. Intr. 222. Lot. de la b. I. 504. Wilson, Sel. Works I, 290. II, 5, 8. 13.
विश्वभुत adj. das All seiend Hariv. 14120.
विश्वभूतु adj. allertaltend, allnährend AV. 4, 11, 5. 5, 28, 5. Maitrjup.
 6, 6. 13.
विश्वभेषज 1) adj. (f. ई) alle Heilmittel enthaltend, allheilend: श्रापः
 RV. 1, 23, 20. 10, 60, 12. 137, 3. VS. 20, 34. AV. 2, 4, 3. 4, 10, 3. 19, 33, 5.
 39, 5, 8. 9. — 2) n. trockener Ingwer (Panacee) AK. 2, 9, 38. H. 420. Halāṅ.
 2, 460. Ratnam. 92. Suçr. 1, 165, 6. 2, 417, 21.
विश्वभोजम् adj. allmittheilend, allspendend, allnährend RV. 5, 41, 4.
 7, 16, 2. इषम् 6, 48, 13. पृथिवी AV. 4, 35, 3. 18, 4, 6.
विश्वमदा (विश्वम् + म) f. N. einer der sieben Zungen des Feuers
 (Alles verzehrend) Çabdām. im ÇKDr.
विश्वमनम् 1) adj. Alles merkend RV. 10, 55, 8. — 2) m. N. pr. eines
 Sohnes des Vjaçva, Liedverfassers von RV. 8, 23–26. — RV. 8, 23, 2.
 24, 7. Pañāv. Br. 15, 5, 20.

- विश्वमनुम्** adj. so v. a. विश्वकृष्टि, die Marut RV. 8, 46, 17.
विश्वमय (von विश्व) adj. das Weltall in sich enthaltend Kathās. 35,
 102. Verz. d. Oxf. H. 196, a, No. 455.
विश्वमरुम् adj. allgewaltig oder allergötzend: विश्वे हि विश्वमरुतो
 विश्वे पृथेषु पृथिषाः RV. 10, 93, 3. Çāṅkh. Çr. 4, 10, 3.
विश्वमरुश्चर m. der grosse Herr des Alls (Çiva): °मताचार Mack.
 Coll. I, 140.
विश्वमातृ f. Allmutter Kālakakra 2, 128. 3, 197. 4, 96. 5, 4. 91. 105.
विश्वमानव s. वैश्वमानव.
विश्वमानुष m. die Gesamtheit der Menschen: यस्य ते विश्वमानुषो
 भूर्देतस्य वेदति RV. 8, 43, 42.
विश्वमित्र m. ein Mannsname P. 6, 3, 130. Schol. — Vgl. विश्वामित्र.
विश्वमित्रै (विश्वम् + इन्व) adj. 1) allbewegend, alltreibend: स्तोम RV.
 1, 61, 4. Pūshan 2, 40, 6. Agni 3, 20, 3. die Marut 5, 60, 8. Ushas 80,
 2. Indra 7, 28, 1. — 2) allwaltend, allenthaltend: रोदसी RV. 1, 76, 2. 3,
 38, 8. 9, 81, 5. Thore 10, 110, 5. — Vgl. ऋ.
विश्वमुखो f. N. der Dākṣhājāṇi in Gālamdhara Verz. d. Oxf. H.
 39, b, 26.
विश्वमूर्ति adj. allgestaltig oder dessen Leib das Weltall ist MBh. 6,
 2944. 2948. Hariv. 14114. Kumāras. 5, 78. Bhāg. P. 1, 8, 41. 2, 1, 27. 3, 4, 27.
 8, 6, 9. Mārk. P. 103, 5.
विश्वमेजय (विश्वम् + र्) adj. allaufregend: Soma RV. 9, 35, 2. 62, 26.
विश्वमेदिनी f. Titel eines Wörterbuchs Verz. d. Oxf. H. 196, b, 2.
विश्वमोहन adj. allverwirrend Pañkar. 4, 3, 24.
विश्वभरै (विश्वम् + भर) P. 3, 2, 46. Vop. 26, 60. 1) adj. (f. श्रा) alltragend,
 allertaltend: die Erde AV. 12, 1, 6. das Feuer 2, 16, 5. Çat. Br. 14, 4, 2.
 16. रुहि Spr. (II) 1620. — 2) m. a) eine Art Scorpion oder ein ähnliches
 Thier Suçr. 2, 257, 17. 288, 7. 290, 9; vgl. विश्वभरक. — b) ein N. Vishṇu's
 AK. 1, 1, 4, 17. H. 215. an. 4, 278. Med. r. 297. Pañkar. 4, 3, 35 (S. 249).
 Khandom. 122. — c) ein N. Indra's H. an. Med. Gāṭādh. in Verz. d.
 Oxf. H. 191, a, 29. — d) N. pr. eines Fürsten Kshiric. 6, 3. — 3) f. श्रा
 die Erde AK. 2, 1, 2. H. 935. H. an. Med. Halāṅ. 2, 1. P. 3, 2, 46. Schol.
 Ragb. 15, 81. 18, 23. Uttarar. 5, 2 (7, 11). Spr. (II) 2395. Verz. d. Oxf. H.
 139, b, 3. Rāga-Tar. 3, 300. Pañkar. 3, 11, 21. Kāvāṇ. 3, 132.
विश्वभरक m. = विश्वभर 2) a) Varāh. Brh. S. 54, 26.
विश्वभरशास्त्र n. Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 279, a, 2 v. u.
विश्वभरभुज् m. Geniesser der Erde so v. a. Fürst, König Rāga-Tar.
 8, 2192.
विश्वयशम् m. ein Mannsname Schol. zu P. 6, 2, 106 und 5, 4, 155.
विश्वयामति (विश्वयामि instr. adv. + मति) adj. der überall seine Gedan-
 ken hat: Indra RV. 8, 37, 1 (voc.). Padap. trennt in zwei Wörter.
विश्वयु m. Wind, Luft Çabdārthak. bei Wilson.
विश्वयोनौ m. f. Urquell —, Schöpfer des Weltalls Çvetāçv. Up. 5, 5.
 MBh. 6, 1960. Hariv. 4336. Kumāras. 2, 62. 6, 9. Verz. d. Oxf. H. 7, b, No.
 43. 259, b, 2.
विश्वरथ m. N. pr. 1) eines Sohnes des Gādhi Hariv. 1459. 1766. —
 2) des Autors des Piṅgalaprakāça Colebr. Misc. Ess. II, 65.
विश्वराज् in den schwächsten Casus, विश्वराज् im nom. sg. und vor